

Квітка сонця.

На високому стеблі – велика квітка із золотими пелюстками . Вона схожа на сонце . Тому і називають квітку – соняшником .

Спить уночі соняшник , схиливши золоті пелюстки .

Та як тільки сходить ранкова зоря , пелюстки тремтять . По соняшник жде сходу сонця . Ось уже сонце викотилось із – за обрій . Соняшник повертає до нього свою золоту голівку й дивиться , дивиться на червоне вогняне коло . Усміхається соняшник до сонця , радіє , вітає його:

- Добрий день , сонечку , я так довго чекав тебе !

Сонце піднімається все вище і вище , пливе по небу . І соняшник повертає за ним свою золоту голівку.

Ось воно вже заходить за обрій , і соняшник востаннє посміхається його золотому промінню .

В. Сухомлинський.

Квітка сонця

Квітка сонця

